

snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om det maa anses for uforsvarligt, at paagældende ikke indlægges til Behandling paa en anerkendt Epileptikeranstalt, fordi Udsigterne for hans Helbredelse væsentlig vilde forringes, hvis Indlæggelse ikke finder Sted. Saafremt vedkommende Læge skønner, at Indlæggelse bør finde Sted, retter Udvalget herom Henvendelse til vedkommende Anstalt. Det paahviler Udvalget i fornødent Fald at drage Omsorg for Patientens forsvarlige Forsorg i Tiden, indtil Indlæggelse paa Anstalt maatte finde Sted.

§ 256.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *vanfør eller lemlæstet*, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, for at paagældende, hvis Forholdene kræver det, kan blive undergivet Speciallægebehandling, en særlig Undervisning, Oplæring i et Haandværk ell. lign. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.

Stk. 2. Forsaavidt paagældende ikke bliver taget under Forsorg i Henhold til Stk. 1, er Udvalget i Trangstifælde forpligtet til, naar Indstilling herom fra en Læge foreligger, at yde Hjælp til Anskaffelse eller Reparation af kunstige Lemmer, Sygevojn, Bandager og lign. I Tvivlstifælde er det sociale Udvalg berettiget og, naar det af vedkommende Læge forlanges, forpligtet til at forelægge Sagen for en Statsanstalt eller en anerkendt Anstalt for vanføre, som, om fornødent, kan forlange, at Patienten fremstilles paa Anstalten.

Stk. 3. Naar den i Stk. 1 omhandlede Forsorg helt eller delvis ophører, er det sociale Udvalg i Trangstifælde forpligtet til, forsaavidt Anstalten ved Udskrivningen har foreskrevet, at der fra Tid til anden skal finde Nyanskaffelse eller Reparation Sted af Bandager, kunstige Lemmer ell. lign., at efterkomme Anstaltens Forskrifter og at benytte den Bandagist, hvortil der maatte blive henvist.

Stk. 4. Ved vanfør eller lemlæstet forstaas i denne Lov en Person, som paa Grund af medfødt eller erhvervet Lidelse eller Fejl i Knogler, Led, Muskler eller Nerver er saaledes hindret i Brugen af Lemmer eller Krop, at hans Erhvervsevne paa Arbejdsmarkedet maa skønnes at være eller at ville blive ikke blot forbigaaende væsentlig indskrænket.

§ 257.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *talelidende*, eller naar Udvalget selv skønner, at en talelidende som Følge af sin Lidelse er eller vil blive væsentlig indskrænket i sin Erhvervsevne, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende tiltrænger Behandling for Ganespalte, Stammen eller andre Talefejl, og skal i bekræftende Fald foretage Henvendelse til Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstifælde yde en talelidende Hjælp i Anledning af Behandling udenfor Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt, naar saadan Behandling sker efter Henvisning fra vedkommende Anstalt.

Stk. 3. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.